

de paagældende Forslagsstillere opmærksom paa, at det var juridisk forkert; men de syntes ikke ganske at ville indrømme det. Jeg antager imidlertid, at det ærede Medlem fra Holbæk har set det meget tidligt, nemlig straks da Betænkningen kom. Thi det ærede Medlem har jo i en Erklæring, han for kort Tid siden har udsendt gennem Ritzaus Bureau, og hvori han maatte gøre det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) den Indrømmelse, at denne sidstes Paastand med Hensyn til Offentliggørelsen eller rettere sagt Ikke-Offentliggørelsen i „Politiken“ var rigtig. Det ærede Medlem har i denne Erklæring maattet indrømme, at denne Betænkning overhovedet ikke er bleven omtalt i „Politiken“. Det ærede Medlem fra Frederikssund mente, at „Politiken“ havde set klart, at nu skulde vi om kort Tid ind i en Valgkampagne; ingen vidste, hvad Resultatet af den blev, og saa var det maaske rigtigst, at Betænkningen ikke kom frem i „Politiken“. Det er jo muligt, at denne Forklaring er rigtig; det skal jeg ikke kunne sige. Men det ærede Medlem fra Holbæk har i sin Erklæring udtalt, at han udtrykkelig forinden havde gjort en politisk Medarbejder bekendt med, at nu kom Betænkningen med det allerførste, og saa skulde man tro, naar de saaledes satte det i Gang oppe paa Redaktionskontoret, at det, der nu endelig kom frem, formodentlig tillige kom frem i den rette Skikkelse. Man skulde tro, at naar de gøre disse Kraftanstrengelser, saa maatte man kunne vente sig noget, og saa kommer der ingenting. Om det nu er af den Grund, det ærede Medlem fra Frederikssund mente, eller af en anden Grund, nemlig den, at det ærede Medlem har set, at Indstillingen fra de Radikale i Betænkningen egentlig svævede ganske i Luften, og derfor har fundet, at alle de 12 Sider, som de Herrer meget nøjsommeligt have sat sammen efter meget grundigt at have gennemarbejdet Materialet, alligevel ikke vare værdige til Offentliggørelse, skal jeg ikke kunne sige. Men sikkert er det altsaa, at der har hvilet den største Tavshed over dette. Og det ærede Medlem har, som sagt, for kort Tid siden givet mig Medhold i, at man ikke kan gøre en Sag til Genstand for Undersøgelse og Paataale ved Rigsretten. Thi overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Birck), der har udtalt sig om dette Spørgsmaal, gjorde det ærede Medlem meget rigtig opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds

aabenbart slet ikke kendte sin Rigsretslov, thi for Rigsretten kunde man ikke forelægge en Sag til Undersøgelse; der skulde en Klage til. Men en saadan Anklage findes ikke, hvorimod et Undersøgelsesforslag findes i de Radikales Betænkning. Se, det forekommer mig, at dette er et meget større og uimodsigeligere Vidnesbyrd om en vis Vaklen, en vis Ubestemthed hos det ærede Medlem, og naar man bor i et Glashus, skal man jo ikke kaste Sten paa andre.

Men jeg skal ikke nægte, at jeg har til Tider haft, og at jeg ogsaa vedblivende har den Opfattelse, at vel kan man lade dette Spørgsmaal indanke for en Rigsret — og det ærede Medlem skal nok komme til at finde, at jeg ikke vil vakle, naar Sagen kommer for —, men det er ikke en Løsning, som fuldt ud løser denne Sag, og deri har jeg jo ogsaa faaet Medhold af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode). Sagen er jo nemlig den — jeg har udtalt det tidligere —, at der i denne Sag her, navnlig hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing angaar, er Tale om et juridisk Ansvar og et moralsk Ansvar, og det juridiske Ansvar kan man naturligvis faa afgjort ved en Domstol, men det bliver maaske vanskeligt ogsaa at faa det moralske Ansvar afgjort af Rigsretten, og til syvende og sidst er dog det moralske Spørgsmaal det vigtigste. Og det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) udtalte jo netop den 31. August i en stor Tale, han den Gang holdt, at selv om det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), ja, man bør vel snarere sige, selv om den tidligere Konseilspræsident blev frikendt for Rigsretten, havde han det moralske Ansvar tilbage, og at det vedblivende vilde hvile paa ham og vedblive at forfølge ham. Altsaa, det ærede Medlem har der selv udtalt, at Afgørelsen ved Rigsretten i Virkeligheden ikke slutter denne Sag, i alt Fald slutter den ikke fra hans og, jeg antager, heller ikke fra hans Partis Side. Spørgsmaalet holdes saaledes i Virkeligheden aabent i længere Tid.

Det undrer mig meget, at man har stillet Forslag om et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag. For mit Vedkommende er det saaledes, at alle de Momenter, vi have til Bedømmelse af den tidligere Konseilspræsidents og den tidligere Indenrigsministers Holdning i Sagen, foreligge, men navnlig foreligge de efter de Radikales Mening. Og saa komme de Radikale ved Samlingens Begyndelse og gaa udenom Socialdemokraterne igen i denne Sag og